

Еванђеље по Марку

Јован Крститељ припрема пут за Исуса

¹ Овако почиње Радосна вест о Исусу Христу, Божијем Сину.

² У Књизи пророка Исаије записано је овако:
„Ево, шаљем посланика свога испред твога лица,
који ће ти пут приправити.“

³ „Глас једног пустињом одзвања:
’Пут Господњи приправите;
друмове за њега поравнајте.“

⁴ И тако се појавио Јован крстећи у пустињи и проповедајући покајање и крштење ради опроштења греха.

⁵ Људи из целе Јудеје и сви из Јерусалима долазили су к њему, а он их је крштавао у реци Јордану, при чему су они исповедали своје грехе.

⁶ Јован је био одевен у одећу од камиље длаке, а око струка је имао кожни појас. Хранио се скакавцима и дивљим медом.

⁷ Јован је најављивао: „После мене долази неко ко је моћнији од мене, пред ким нисам достојан да се сагнем и одрешим ремење на његовој обући.

⁸ Ја вас крштавам водом, а он ће вас крстити Светим Духом.“

Исусово крштење и искушење

⁹ Тих дана је Исус дошао из Назарета у Галилеји и Јован га је крстио у Јордану.

¹⁰ Док је Исус излазио из воде, угледао је отворено небо и Духа како се у виду голуба спушта на њега.

¹¹ Уто се зачује глас са неба: „Ти си Син мој вољени, ти си ми сва радост!“

Сатана куша Исуса у пустињи

¹² А Дух одмах одведе Исуса у пустињу.

¹³ Тамо је провео четрдесет дана, и био кушан од Сатане. Био је окружен дивљим животињама и анђели су му служили.

Исусова служба у Галилеји

Исус проповеда у Галилеји

¹⁴ А пошто је Јован био утамничен, Исус је дошао у Галилеју и проповедао Радосну вест Божију.

¹⁵ Говорио је: „Наступило је право време! Приближило се Царство Божије! Покајте се и верујте у Радосну вест!“

Четири рибара следе Исуса

¹⁶ Када је Исус једном пролазио покрај Галилејског језера, видео је два рибара; браћу Симона и Андрију, како бацају рибарску мрежу у језеро.

¹⁷ Исус им рече: „Пођите за мном и ја ћу вас учинити рибарима људи.“

¹⁸ Они су одмах оставили мреже и кренули за њим.

¹⁹ Пошавши мало даље, видео је браћу Јакова и Јована, Заведејеве синове. Били су у својој лађици и крпили мреже.

²⁰ Исус их је одмах позвао и они оставише свога оца Заведеја у лађици са најамницима и кренуше за њим.

Исус научава са великим ауторитетом

²¹ Исус је са својим ученицима дошао у Кафарнаум. Одмах у суботу је ушао у синагогу и почео да поучава.

²² Људи су били задивљени његовим учењем, јер их је учио као неко ко има власт, а не као znalци Светога писма.

²³ У синагоги је био неки човек *опседнут* нечистим духом. Он крикну:

24 „Шта ти имаш са нама, Исусе Назарећанине?! Ја знам ко си ти: свети Божији посланик!“

25 Исус му припрети и заповеди: „Ућути и изађи из човека!“

26 Нечисти дух спопаде човека силним трзајима и уз врисак га напусти.

27 Задивљени тиме, људи су почели да говоре једни другима: „Шта је ово? Је ли то неко ново учење, будући да има власт да заповеда нечистим духовима, те му се они покорављају?“

28 Глас о Исусу се брзо проширио по целом подручју Галилеје.

Исус исцељује Симонову ташту и многе друге

29 Када су изашли из синагоге, отишли су у Симонову и Андријину кућу, заједно са Јаковом и Јованом.

30 Симонова ташта је лежала сва у грозници. Чим су стигли, рекли су Исусу за њу.

31 Исус јој приђе, узме је за руку и придиже. Грозница је престала, те је она почела да их послужује.

32 Увече, по заласку сунца, народ је доносио пред Исуса све који су били болесни и оне који су били опседнути злим духовима.

33 Сав град се сјатио пред врата те куће.

34 Исус је исцелио много болесних од свакојаким болести и истерао многе зле духове. Злим духовима је бранио да говоре, јер су они знали ко је он.

Исус проповеда по Галилеји

35 Следећег јутра, док још није свануло, Исус је устао, изашао изван града, те отишао на једно пусто место, да се моли.

36 Али Симон и они који су били са њим кренули су да га траже.

³⁷ Када су га нашли, рекли су му: „Сви те траже!“

³⁸ Али он им је одговорио: „Пођимо и у друга места у околини, да и њима проповедам, јер сам зато дошао.“

³⁹ И тако је прошао целом Галилејом: проповедао је по тамошњим синагогама и изгонио зле духове.

Исус исцељује губавца

⁴⁰ Једном приликом, пришао му је неки губавац и клекнуо пред њим молећи га: „Ако хоћеш, можеш да ме очистиш.“

⁴¹ Исус се сажали над човеком, испружи руку, дотакну га и рече му: „Хоћу, буди чист!“

⁴² Губа је истог трена нестала са њега и човек је био чист од губе.

⁴³ Исус га тада отпусти уз строгу напомену:

⁴⁴ „Гледај да ником не говориш о овоме, него иди и покажи се свештенику, па затим принеси жртву за очишћење коју је прописао Мојсије, да се пред њима потврди да си здрав.“

⁴⁵ Али овај чим оде, поче свима говорити и разглашавати о ономе што му се догодило, тако да Исус није више могао да уђе непримећен у место. Зато је боравио на пустим местима, а народ је са свих страна хрлио к њему.

2

Исус исцељује одузетог човека

¹ После неколико дана, Исус се вратио у Кафарнаум. Људи су то дочекали,

² па су се у толиком броју сјатили у кућу где је Исус био, да ни пред вратима више није било места. Исус им је онда објављивао своје учење.

³ Уто дођу четворица људи носећи једног одузетог човека.

⁴ Пошто због мноштва нису могли да га донесу пред Исуса, направили су отвор на крову изнад места где је био Исус, кроз који су спустили носила на којима је лежао одузети.

⁵ Исус, видевши њихову веру, рече одузетоме: „Синко, опраштају ти се греси!“

⁶ Ту су седели и неки од зналаца Светог писма и размишљали у себи:

⁷ „Шта то овај прича? Он вређа Бога! Ко може опраштати грехе осим самога Бога?“

⁸ Исус је својим духом одмах прозрео њихово умовање, па их је упитао: „Зашто овако размишљате у срцу?“

⁹ Шта је лакше рећи одузетоме: 'Твоји греси су опроштени' или: 'Устани, узми своја носила и ходај?'

¹⁰ Али, да знате: Син Човечији има власт да опрашта грехе на земљи.“ *Онда рече одузетоме:*

¹¹ „Теби кажем: устани, узми своја носила и иди својој кући!“

¹² Одузети се истог тренутка подиже и на очиглед свег народа узме своја носила и оде. Задивљени тиме, људи су славили Бога и говорили: „Ово још никада нисмо видели!“

Исус једе са грешницима у Левијевој кући

¹³ Исус је поново отишао до обале Галилејског језера. Велико мноштво људи је кренуло за њим и он их је тада поучавао.

¹⁴ Једном је у пролазу опазио Левија, Алфејевог сина, порезника, како седи на месту за прикупљање пореза. Исус му рече: „Пођи за мном!“ Он устаде и пође за Исусом.

¹⁵ Касније је Исус обедовао у Левијевој кући. Ту је било и много порезника и других грешника који су обедовали заједно са Исусом и његовим ученицима. Наиме, било је много оних који су га следили.

¹⁶ Неки од зналаца Светог писма који су били фарисеји, видевши да Исус обедује са грешницима и порезницима, упиташе његове ученике: „Зар он једе са порезницима и другим грешницима?“

¹⁷ Исус је то чуо, па им је одговорио: „Лекар не треба здравима, него болеснима. Ја нисам дошао да позовем праведнике, већ грешнике.“

Религиозне вође питају Исуса о посту

¹⁸ Једном приликом су Јованови ученици и фарисеји постили. Неки људи дођу к Исусу и упитају га: „Зашто Јованови ученици и ученици фарисеја посте, а твоји ученици не посте?“

¹⁹ Исус им одговори: „Зар могу сватови постити, док је младожења са њима? Све док је он са њима, они неће постити.

²⁰ Ипак, доћи ће дани када ће им отети младожењу. Тог дана ће постити.

²¹ Нико не крпи стару одећу закрпом од нове, прањем још некупљене тканине. У том случају нова закрпа дере стару тканину и настаје већа подеротина.

²² Такође, нико не улива ново вино у старе мехове, јер ће стари мехови попуцати од врења новог вина, па ће тако пропасти и мехови и вино. Зато, ново вино иде у нове мехове.“

Тргање класја у суботу

²³ Једне суботе је Исус пролазио кроз житна поља. Његови ученици су идући тргали класје.

²⁴ Фарисеји упиташе Исуса: „Погледај! Зашто *твоји* ученици чине оно што не сме да се чини суботом?“

²⁵ Исус узврати: „Зар никада нисте читали шта је Давид учинио када се нашао у оскудици и када је огладнео, он и његови пратиоци?“

²⁶ Он је за време Првосвештеника Авијатара ушао у Дом Божији и јео постављене хлебове. По Закону, нико не сме да једе овај хлеб осим свештеника, а Давид га је дао чак и својим пратиоцима.

²⁷ Човек није створен да би служио суботи, већ је субота установљена да би служила човеку.

²⁸ Дакле, Син Човечији је Господар и суботе.“

3

Исус лечи у суботу

¹ Исус је поново дошао у синагогу. Ту је био и неки човек са усахлом руком.

² Било је ту и оних који су пажљиво мотрили на Исуса, да би га оптужили уколико би излечио човека у суботу.

³ Исус рече човеку са усахлом руком: „Стани овде у средину!“

⁴ Онда је упитао народ: „Да ли је суботом дозвољено чинити добро или зло? Спасити некоме живот или га одузети?“ Нико није рекао ни реч.

⁵ Исус их погледа с љутњом, ожалошћен због окорелости њихових срца. Онда рече човеку: „Испружи своју руку!“ Човек испружи руку и рука му поново постаде здрава.

⁶ Тада фарисеји изађоше из синагоге и одмах са иродовцима сковаше заверу како да убију Исуса.

Народ следи Исуса

⁷ Исус се са својим ученицима повукао на Галилејско језеро. Пратило га је велико мноштво људи из Галилеје, Јудеје,

⁸ Јерусалима, Идумеје и с друге стране Јордана, те из околине Тира и Сидона. Долазили су к њему кад су чули какве ствари чини.

⁹ Исус је рекао ученицима да припреме неки чамац за њега, да га народ не би стеснио.

¹⁰ Будући да је многе већ исцелио, сви који су патили од разних болести су се пробијали до њега желећи да га дотакну.

¹¹ Када би опседнути нечистим духовима угледали Исуса, падали би пред њим, вичући: „Ти си Син Божији!“

¹² Исус им је строго напоменуо да не откривају ко је он.

Исус поставља Дванаесторицу

¹³ Затим се Исус попео на гору и позвао оне које је хтео. Они су дошли к њему.

¹⁴ Издвојио је Дванаесторицу, које је назвао апостолима, да буду с њим. Њих је послао да проповедају

¹⁵ и дао им моћ да истерују зле духове.

¹⁶ Ово су имена изабране Дванаесторице: Симон, кога је Исус прозвао Петар,

¹⁷ Заведејеви синови Јаков и његов брат Јован, које је Исус прозвао Воанергес, што значи „синови грома“,

¹⁸ Андрија, Филип, Вартоломеј, Матеј, Тома, Јаков Алфејев, Тадеј, Симон Хананејац,

¹⁹ и Јуда Искарот који је издао Исуса.

Верске вође оптужују Исуса да је под влашћу Сатане

20 Исус се вратио кући. Опет се слегло толико света, да он и његови ученици ни залогај хлеба нису могли да поједу.

21 Када је то чула његова породица, дошли су да га одвуку, јер су говорили да није при чистој свести.

22 А зналци Светог писма, који су дошли из Јерусалима, говорили су: „Он је опседнут Веелзевулом!“ и: „Он уз помоћ главара злих духова истерује зле духове!“

23 Исус их је онда позвао к себи и говорио им служећи се причама: „Како Сатана може да изгони Сатану?

24 Ако се неко царство разједини, то царство се неће одржати.

25 И ако у породици дође до поделе, та породица неће опстати.

26 Ако се Сатана окренуо против себе самог, па се поделио, онда му нема опстанка, него му је дошао крај.

27 Јер, нико не може ући у кућу снажног човека и опљачкати његово покућство, ако га прво не свеже. Тек онда ће опљачкати његову кућу.

28 Заиста вам кажем: људима се могу опростити сви греси и сва богохулства која изговоре,

29 али ко изговори богохулство против Духа Светога, то му се никада неће опростити, него ће му се овај грех рачунати довека.“

30 Исус је то рекао јер су говорили за њега да има нечистог духа.

Исус описује своју праву породицу

31 Онда је дошла Исусова мајка са његовом браћом. Послали су некога да позове Исуса, а сами су остали да стоје напољу.

³² Исус је седео окружен мноштвом народа. Рекли су му: „Ево, ту напољу су твоја мајка и твоја браћа, и траже те.“

³³ Исус им одговори: „Ко је моја мајка и ко су моја браћа?“

³⁴ И осврнувши се на оне који су седели око њега, рече: „Ево моје мајке и моје браће!“

³⁵ Јер онај ко врши вољу Божију, тај ми је брат и сестра и мајка.“

4

Прича о сејачу

¹ Исус је поново почео да поучава поред језера. Око њега се окупило толико света, да је морао да уђе у једну лађицу седећи на језеру, док је сав онај свет био на обали, уз језеро.

² Он их је онда поучавао многим стварима служећи се причама. Овако им је излагао своје учење:

³ „Слушајте! Изађе сејач да сеје.

⁴ Али, како је сејао, нека зрна су пала крај пута. Но, дошле су птице и позобале их.

⁵ Друга зрна су пала на каменито тле, где нису имала много земље. Брзо су изникла, јер земља није била дубока.

⁶ Али када је сунце синуло, спржило је биљке, и пошто нису имале корен, посушиле су се.

⁷ Нека зрна су, опет, пала међу трње. Трње нарасте и погуши биљке, те оне нису донеле род.

⁸ Ипак, нека зрна су пала на добру земљу, па су исклијала, узрасла и донела род: нека зрна тридесетоструко, нека шездесетоструко, а нека стоструко.“

⁹ Онда Исус рече: „Ко има уши, нека слуша!“

Исус тумачи причу о сејачу

¹⁰ Када је Исус остао сам, Дванаесторица и они око њега, су затражили од њега да им протумачи приче.

¹¹ Он им рече: „Вама је дано да сазнате тајну Царства Божијег, а осталима се све говори у причама:

¹² Да гледајући не виде,
да слушајући не разумеју,
да се не обрете
да би им Бог опростио.“

¹³ Исус их затим упита: „Зар не разумете ову причу? Како ћете разумети све *остале* приче?“

¹⁴ Сејач сеје *Божију* реч.

¹⁵ Неки људи су као зрневље посејано крај пута; тек што чују реч, истог трену долази Сатана и односи реч која је посејана у њима.

¹⁶ Други су опет као зрневље посејано на каменитом тлу. Они, када чују реч, одмах је са радошћу прихватају,

¹⁷ али пошто реч није ухватила корена у њима, бивају непостојани. Кад настане невоља или прогонство због речи, они одмах отпадају.

¹⁸ Неки су као зрневље посејано у трње. То су они који слушају реч,

¹⁹ али бриге за овоземаљске ствари, заводљивост богатства и жудње за другим стварима долазе и угуше реч, те остаје без плода.

²⁰ А зрневље које је посејано на добро тле, то су они који слушају реч, прихватају је и доносе плод: једни тридесетоструко, други шездесетоструко, а неки стотоструко.

Исуса одбацују у Назарету

²¹ Исус настави: „Ко би од вас донео светиљку и ставио је под мерицу или испод кревета? Зар се светиљка не ставља на свећњак?

²² Што је скривено, то ће се открити, и обелоданиће се оно што је тајно.

²³ Ко има уши, нека слуша!“

²⁴ Исус им затим рече: „Пазите како слушате. Јер каквом мером мерите, таквом мером ће вама бити мерено.

²⁵ Јер ко има, њему ће се додати, а ономе који нема, одузеће се и то што има.“

Прича о семену које расте

²⁶ Исус је такође рекао: „Царство Божије је слично човеку који је посејао семе на својој њиви.

²⁷ Он леже ноћу и устаје дању, а семе ниче и расте ни сам не зна како.

²⁸ Земља сама по себи чини да доноси род. Прво се појави стабљика, затим клас, онда клас пун жита.

²⁹ А када усев сасвим дозри, човек брже-боље узима срп у руке, јер је жетва приспела.“

Прича о горушичином зрну

³⁰ Исус поново прозбори: „С чим ћемо упоредити Царство Божије? Каквом причом да га објаснимо?

³¹ Оно је слично горушичином зрну, најмањем од свих која се сеју у земљу.

³² Али када се посеје, израста и постаје веће од свег осталог растиња, па развија толико велике гране да се под његовом сенком гнезде птице небеске.“

³³ Исус је народу приповедао много оваквих прича, онолико колико су могли да разумеју.

³⁴ Без прича им ништа није говорио. Ипак, својим ученицима је све објашњавао када су били сами.

Исус стишава буру

³⁵ Истог дана увече, Исус им рече: „Пређимо на другу страну језера.“

³⁶ Распустивши народ, ученици су га повели бродићем у коме је он већ био. Пратили су га и други бродичи.

³⁷ Међутим, подиже се велика бура, тако да су таласи плавили лађицу, те је била скоро под водом.

³⁸ А Исус је спавао на крми, на узглављу. Они га пробудише говорећи: „Учитељу, зар не мариш што пропадамо?!“

³⁹ Исус устаде и запрети ветру: „Престани!“ Онда рече таласима: „Умирите се!“ Ветар престаде и наста велика тишина.

⁴⁰ Онда им Исус рече: „Зашто сте се уплашили? Зар немате вере?“

⁴¹ Обузети силним страхом, ученици су почели да питају једни друге: „Па ко је, онда, овај да му се и ветар и језеро покоравају?“

5

Исус шаље нечисте духове у крдо свиња

¹ Затим су стигли на супротну обалу језера у гедаринску област.

² Чим је Исус изашао из лађице, из гробља истрча пред њега човек који је био опседнут нечистим духом.

³ Он је живео по гробовима. Њега чак ни ланцима нико више није могао да држи свезаног.

⁴ Много пута је био везан оковима и ланцима, али би он покидао ланце и поломио окове. Нико није могао да га обузда.

⁵ Дању и ноћу је тумарао по гробовима и брдима, урлајући и ударајући се камењем.

⁶ Када је издалека угледао Исуса, потрчао је и пао нижице пред њим.

⁷ Онда је крикнуо и рекао: „Шта хоћеш од мене, Исусе, Сине најузвишенијег Бога? Заклињем те Богом, немој ме мучити!“

⁸ (Исус му је, наиме, већ рекао: „Нечисти душе, излази из овог човека!“)

⁹ Исус га упита: „Како ти је име?“

Нечисти дух му одговори: „Име ми је Легија, јер нас је много.“

¹⁰ Он је преклињао Исуса да их не истера из тог краја.

¹¹ А тамо је, под брдом, пасло велико крдо свиња.

¹² „Пошаљи нас да уђемо у те свиње“ – замолише га.

¹³ Исус им је то дозволио. Нечисти дуси изађоше из човека и уђоше у свиње. Истог часа, крдо свиња, око две хиљаде, сјури се низ обронак у море и подави се.

¹⁴ На то су се свињари разбежали и јавили то људима у граду и по селима. Народ је дошао да види шта се догодило.

¹⁵ Кад су дошли к Исусу, угледали су човека који је био опседнут мноштвом злих духова како седи, одевен и при здравој памети. То их је уплашило.

¹⁶ Очевици су испричали другима шта се збило са опседнутим човеком и свињама.

¹⁷ Тада су почели да моле Исуса да оде из њиховог краја.

¹⁸ А када је Исус улазио у лађицу, замоли га човек који је био опседнут злим духовима да пође са њим.

¹⁹ Међутим, Исус му то није дозволио. Рекао му је: „Врати се својој кући, к својима, и реци шта ти је Господ учинио и како ти се смиловао.“

²⁰ Човек је отишао и почео да говори по Декапољу шта му је Исус учинио. Сви су били задивљени.

Јаирова ћерка и исцељење болесне жене

21 Исус се вратио лађицом на другу обалу језера. Поново се око њега окупило велико мноштво људи. Док је стајао уз језеро,

22 приђе му човек по имену Јаир, старешина тамошње синагоге, и паде пред његове ноге.

23 Салетао га је молбама: „Моја ћерка је на самрти. Дођи и положи руке на њу, да би оздравила и живела.“

24 Исус пође за њим.

Много народа је ишло за њим гурајући га.

25 Ту је била и нека жена која је дванаест година боловала од излива крви.

26 Она је много пропатила од многих лекара и потрошила све што је имала. Ипак, ништа јој није помогло. У ствари, бивало јој је све горе.

27 Када је чула за Исуса, пришла му је с леђа и дотакла његову одећу.

28 Говорила је у себи: „Ако дотакнем само његову одећу, оздравићу.“

29 Истог часа је крварење престало, и она је осетила у телу да се решила своје муке.

30 Исус је одмах осетио да је из њега изашла сила, па се окренуо мноштву и упитао: „Ко је дотакао моју одећу?“

31 Његови ученици му одговорише: „Видиш и сам колико се народа гура око тебе. Зашто онда питаш: 'Ко ме је дотакао?'“

32 Али Исус је и даље гледао око себе да види ону која је то учинила.

33 Уплашена и уздрхтала жена је знала шта се догодило. Иступила је напред, пала ничице пред Исуса, и рекла му целу истину.

34 Исус јој онда рече: „Ћерко, твоја те је вера исцелила; иди с миром и буди здрава од своје

болести.“

³⁵ Док је он још говорио, дођу гласници из куће Јаира, старешине синагоге, говорећи Јаиру: „Твоја ћерка је умрла. Зашто да и даље замараш учитеља?“

³⁶ Исус се није обазрео на њихове речи, већ је рекао старешини: „Не бој се, само веруј!“

³⁷ Никоме није дозволио да пође са њим, осим Петру, Јакову, Јовану, брату Јаковљевом.

³⁸ Затим су дошли у кућу старешине Јаира. Исус је видео пометњу и чуо плач и нарицање.

³⁹ Он уђе у кућу и упита окупљене: „Зашто сте узнемирени? Зашто плачете? Дете није умрло, него спава.“

⁴⁰ Они су му се, пак, подсмевали.

Исус је затим удаљио присутне, па је повео са собом оца и мајку детета и своје пратиоце, и ушао тамо где је било дете.

⁴¹ Онда ју је узео за руку и рекао јој: „Талита, кум!“ (што у преводу значи: „Девојчице, теби говорим, устани!“)

⁴² Она је истог тренутка умрла и почела да хода (било јој је дванаест година). Присутни су били веома зачуђени и запањени.

⁴³ Исус им је онда строго заповедио да не причају другима о овоме и рекао им да дају девојци да једе.

6

Исус у Назарету

¹ Исус је отишао одатле и вратио се у своје завичајно место у пратњи својих ученика.

² Када је дошла субота, почео је да поучава у синагоги. Многи слушаатељи су били изненађени.

Говорили су: „Откуд овај то зна? Где ли је стекао такву мудрост? На који начин он чини чуда?

³ Зар он није дрводеља, син Маријин? Нису ли његова браћа: Јаков, Јосија, Јуда и Симон? Зар његове сестре не живе овде?“ Зато га нису прихватили.

⁴ Исус им је онда рекао: „Пророк је без части само у свом завичају, међу својом родбином и у свом дому.“

⁵ Зато тамо није могао да учини ниједно чудо, осим што је исцелио неколико болесника полажући руке на њих.

⁶ Био је зачуђен њиховим неверовањем.

Исус шаље Дванаесторицу

Онда је отишао одатле и поучавао по околним селима.

⁷ Исус је затим сазвао Дванаесторицу и слао их двојицу по двојицу, дајући им моћ над нечистим духовима.

⁸ Заповедио им је да не узимају са собом ни хлеба, ни торбе, ни новца у појасу, осим једнога штапа:

⁹ „Обујте само сандале, и не носите са собом два пара одеће.“

¹⁰ Рекао им је још: „У коју кућу уђете, у њој и останите, све док не одете из тог места.

¹¹ А ако вас неко место не прими, нити жели да вас саслуша, удаљите се оданде и отресите прашину са својих ногу. То ће бити доказ против њих.“

¹² Ученици су отишли и проповедали људима да се покају за своје грехе.

¹³ Изагнали су многе зле духове, помазивали уљем многе болеснике и оздрављали их.

Смрт Јована Крститеља

¹⁴ И цар Ирод је чуо за Исуса, јер је његово име постало добро познато. Једни су говорили: „То је

Јован Крститељ устао из мртвих, те зато чудне силе делују у њему.“

¹⁵ Други су говорили: „То је пророк Илија.“ Неки су, опет, говорили да је то један од пророка.

¹⁶ Када је то Ирод чуо, рекао је: „То је Јован коме сам ја одрубио главу. Он је устао из *мртвих*.“

¹⁷ Наиме, сам Ирод је наредио да ухвати Јована, да га свежу и баце у тамницу. То је било због Иродијаде, жене Иродовог брата Филипа, којом се Ирод оженио.

¹⁸ Јован је, наиме, говорио Ироду: „Ти немаш права на жену свога брата!“

¹⁹ Иродијада се зато гневела на Јована и хтела да га убије, али није могла.

²⁰ Наиме, Ирод се плашио Јована, знајући да је праведан и свет човек и зато га је штитио. Кад год би га слушао, Ирод би се веома узнемирио. Ипак, радо је слушао Јована.

²¹ Али, Иродијади се указала прилика. Било је то на Иродов рођендан, када је Ирод приредио гозбу за своје великаше, војне заповеднике и водеће људе у Галилеји.

²² Тада је ушла Иродијадина ћерка и заплесала, те угодила Ироду и његовим званицама.

Цар рече девојци: „Затражи од мене што год хоћеш и ја ћу ти то дати.“

²³ Он јој је уз заклетву рекао: „Што год да затражиш, даћу ти, па и половину мога царства.“

²⁴ Она изађе из одаје и рече својој мајци: „Шта да тражим?“

Она јој одговори: „Главу Јована Крститеља.“

²⁵ Девојка се одмах хитро вратила пред цара и затражила: „Хоћу да ми одмах даш главу Јована Крститеља на тањиру.“

²⁶ Цар се веома ражалостио, али због заклетве и због окупљених, није хтео да је одбије.

²⁷ Цар одмах посла целата и нареди му да донесе Јованову главу. *Целат* оде и одруби главу Јовану у тамници,

²⁸ те је донесе на тањиру и даде је девојци, а она је даде својој мајци.

²⁹ Када су то чули Јованови ученици, дошли су, узели његово тело и положили га у гроб.

Исус храни више од пет хиљада људи

³⁰ А апостоли су се окупили око Исуса и испричали му све што су радили и поучавали.

³¹ Онда им он рече: „Идите на неко пусто место и мало се одморите.“ Било је, наиме, много људи који су долазили и одлазили, па нису имали кад да једу.

³² Онда су отпловили на неко пусто место да буду насамо.

³³ Ипак, многи су их видели како одлазе и препознали их, па су људи из свих градова пешице журили за њима и стигли тамо пре њих.

³⁴ Изашавши из бродића, Исус угледа много народа, и сажали се на њих, јер су били као стадо без пастира. Тада је почео да их учи многим стварима.

³⁵ Како је већ било доста касно, ученици дођоше к Исусу и рекоше му: „Већ је доста касно, а место је пусто.

³⁶ Зато распусти народ, нека оду до оближњих имања и села да купе себи нешто за јело.“

³⁷ „Дајте им ви да једу“ – рече им Исус.

„Хоћеш ли да купимо хлеба за две стотине сребрњака и дамо им да једу?“ – упиташе га.

³⁸ Исус им рече: „Колико хлебова имате? Идите и погледајте.“

Када су сазнали, рекли су: „Пет хлебова и две рибе.“

³⁹ Исус им је онда наредио да посаде народ у групе по зеленој трави.

⁴⁰ Народ је поседао у групама од стотину и од педесет људи.

⁴¹ Исус је узео пет хлебова и две рибе, погледао према небу и изрекао благослов. Потом је разломио хлеб и давао ученицима да их поделе народу. Тако је свима поделио и две рибе.

⁴² Сви су јели и наситили се.

⁴³ Ученици су, пак, покупили дванаест пуних котарица преосталих комада хлеба и рибе.

⁴⁴ Било је пет хиљада мушкараца који су јели хлебова.

Исус хода по води

⁴⁵ Исус је одмах затим потерао ученике да се укрцају у бродић и да пре њега отплове на другу обалу, у Витсаиду, док он не распусти народ.

⁴⁶ Опростивши се од народа, отишао је у брда да се моли.

⁴⁷ Кад се спустило вече, лађица је била насред језера, док је Исус био сам на копну.

⁴⁸ Видео је да се његови ученици муче веслајући, јер им је дувао противан ветар. Негде између три и шест сати ујутро, дошао је к њима ходајући по језеру. Хтео је да их мимоиђе.

⁴⁹ Угледавши га како хода по језеру, ученици су помислили да је утвара, па су почели да вичу.

⁵⁰ Сви су се препали када су га угледали. Исус им се одмах обратио и рекао им: „Будите храбри! То сам ја, не бојте се!“

⁵¹ Онда се попео к њима у бродић, и ветар се умирио. Ученици су били потпуно сметени,

⁵² јер нису разумели чудо са хлебовима; срце им је још било тврдо.

Исус исцељује све који га дотакну

⁵³ Када су препловили на другу обалу, пристали су у Генисарету.

⁵⁴ Док је Исус излазио из лађице, људи су га одмах препознали.

⁵⁵ Када су чули где се налази, растрчали су се по свој околини и почели да доносе к њему болеснике на носилима.

⁵⁶ По свим селима, градовима или засеоцима у које је долазио, људи су износили болеснике на тргове, молећи га да болесни дотакну макар ресе његове одеће. Ко год га је дотакао, био је излечен.

7

Чисто и нечисто

¹ Једном приликом, дођу фарисеји и неки znalци Светог писма из Јерусалима и окупе се око Исуса.

² Они су видели да неки од његових ученика једу неопраним рукама, односно, да их нису опрали по обреду.

³ Наиме, фарисеји, као и сви Јевреји, не почињу да једу пре него што брижљиво оперу руке, држећи се тако предања старих.

⁴ Они, такође, не једу оно што су купили на пијаци док то не оперу. Они држе и много другог што им је предано, као прање чаша, лонаца, и бакарног посуђа.

⁵ Фарисеји и znalци Светог писма упиташе Исуса: „Зашто твоји ученици не следе предање старих, него једу неопраним рукама?“

⁶ Исус им одговори: „Добро је пророковао Исаија о вама лицемерима, јер је написано:

’Овај народ ме поштује уснама,

али му је срце далеко од мене.

⁷ Узалуд је њихова побожност;
њихово учење научене су заповести људске.’

⁸ Ви сте напустили заповест Божију и држите се од
људи установљених предања.“

⁹ Исус настави: „Вама одговара да укидате Божију
заповест да бисте се држали својих уредаба.

¹⁰ Јер Мојсије је рекао: ’Поштуј свога оца и своју
мајку’ и: ’Ко наружи свога оца или мајку, нека се
погуби.’

¹¹ А ви кажете: ’Ако неко каже своме оцу или мајци:
„Све што ја могу да ти учиним јесте да принесем
корван за тебе“ (то јест, жртвени принос Богу);

¹² онда му више не дозвољавате да се стара о својим
родитељима.

¹³ Ви, тако, укидате реч Божију ради вашег предања
које сте пренели, а радите и много других сличних
ствари.“

¹⁴ Затим је поново позвао народ и рекао: „Чујте ме
сви и разумите!

¹⁵ Човека не може учинити нечистим ништа што
улази у њега, већ оно што излази из њега самог.

¹⁶ Ко има уши, нека слуша!“

¹⁷ Кад је отишао од народа и дошао у кућу, његови
ученици га упиташе о значењу приче.

¹⁸ А он им рече: „Па зар и ви још увек не разумете?
Зар не схватате да човека не може учинити нечистим
храна која у њега улази,

¹⁹ јер не улази у његово срце, већ у трбух, а одатле
одлази у нужник?“ (Тако је Исус прогласио сва јела
„чистим“.)

²⁰ Исус настави: „Човека чини нечистим оно што из
њега самог излази.

21 Јер из човекове нутрине, из његовог срца излазе зле помисли, блуд, крађе, убиства,

22 прељубе, лакомства, злобе, преваре, разузданост, завист, погрдне речи, охолост и безумље.

23 Сва ова зла долазе из човекове нутрине и чине га нечистим.“

Исусова служба ван Галилеје

Вера Сирофеничанке

24 Исус је затим напустио то место и отишао у тирски крај. Дошао је у једну кућу гледајући да се не дозна за то, али није могао да остане скривен.

25 Нека жена, чија је ћерка била опседнута нечистим духом, чим је чула за њега, дошла је к њему и пала ничице пред његове ноге.

26 Ова жена је била Гркиња*, родом Сирофеничанка. Молила је Исуса да истера злог духа из њене ћерке.

27 Исус јој рече: „Пусти да се прво насите деца, јер није добро узети хлеб деци и бацити га кучићима.“

28 А она му одговори: „Тако је, Господе, али и кучићи под столом једу од мрвица што падну деци.“

29 Исус јој затим рече: „Због тога што си рекла ово, иди кући; зли дух је изашао из твоје ћерке.“

30 Када се вратила кући, нашла је девојчицу како лежи у кревету; зли дух је већ био изашао из ње.

Исцељење глувонемог човека

31 Исус је затим напустио тирску област и преко Сидона дошао до Галилејског језера у област Декапоља.

* 7:26 Или: незнабошкиња.

³² Тамо су му неки људи довели једног глувог човека који је с тешком муком говорио. Молили су Исуса да положи своју руку на њега.

³³ Исус га је повео са собом мало даље од народа, да би био насамо са њим. Затим је ставио своје прсте у његове уши, пљунуо, и дотакао његов језик.

³⁴ Онда је погледао на небо, уздахнуо и рекао човеку: „Ефата!“, што значи: „Отвори се!“

³⁵ Човеку се тада врати слух, развеза му се језик и он поче правилно говорити.

³⁶ Потом је Исус забранио народу да разглашава ово. Међутим, што им је он више бранио, то су они више разглашавали овај догађај.

³⁷ Људи су били зачуђени преко сваке мере. Говорили су: „Све што је урадио било је добро: он чини да глуви чују и неми да говоре.“

8

Исус храни преко четири хиљаде људи

¹ Тих дана поново се окупило велико мноштво људи. Како народ није имао шта да једе, Исус позва к себи своје ученике, и рече им:

² „Жао ми је овог народа, јер, ево, има већ три дана од како су са мношвом, а немају шта да једу.

³ Ако их пошаљем гладне кући, малаксаће уз пут, јер неки од њих су дошли издалека.“

⁴ Ученици му рекоше: „Може ли неко у овој пустињи да нађе довољно хране за сав овај народ?“

⁵ Исус их упита: „Колико хлебова имате?“

Они му рекоше: „Седам.“

⁶ Исус тада заповеди народу да поседа по земљи. Затим је узео седам хлебова и захвалио Богу. Онда је разломио хлебова и додавао их својим ученицима, а они су их делили народу.

⁷ А имали су и нешто риба. Онда је изрекао благослов и рекао ученицима да их поделе.

⁸ Народ је јео и наситио се, а ученици су покупили седам котарица преосталих комада.

⁹ Било је ту око четири хиљаде мушкараца. Онда их је отпремио.

¹⁰ Потом је Исус ушао у бродић са својим ученицима и отишао у крајеве око Далмануте.

Фарисеји траже доказ

¹¹ Неки фарисеји приступише Исусу и почеше да расправљају са њим. Искушавали су га, тражећи од њега знак с неба.

¹² Исус уздахну из дубине душе и рече: „Зашто овај нараштај тражи знак? Заиста вам кажем: овај нараштај неће добити такав знак.“

¹³ Он оде од њих и поново се укрца у лађицу, те оде на другу обалу језера.

Квасац фарисејски и иродовски

¹⁴ Ученици су заборавили да понесу хлеб, осим једног комада који су имали са собом на лађици.

¹⁵ Исус их упозори: „Чувајте се квасца фарисејског и квасца иродовског!“

¹⁶ А они су расправљали међу собом: „Ово је рекао јер нисмо понели хлеб.“

¹⁷ А он, знајући шта мисле, рече им: „Шта расправљате међу собом како немате хлеба? Зар још не разумете? Зар још увек не схватате? Зар вам је окорело срце?“

¹⁸ Очи имате, а не видите, уши имате, а не чујете. Зар се не сећате?

¹⁹ Колико пуних котарица преосталог хлеба сте сакупили када сам пет хлебова поделио на пет хиљада?“

„Дванаест“ – одговорише му.

²⁰ „А колико сте пуних кошара преосталог хлеба сакупили када сам пет хлебова поделио на четири хиљаде?“ – упита их Исус.

„Седам“ – одговорише му.

²¹ Онда им Исус рече: „Зар још увек не разумете?“

Исцељење слепог човека у Витсаиду

²² Дошли су у Витсаиду. Неки људи су пред Исуса довели једног слепог човека. Молили су га да га дотакне.

²³ Исус узме слепог човека за руку и изведе га изван села, плуну му у очи, стави своје руке на њега и упита га: „Видиш ли нешто?“

²⁴ Он погледа и рече: „Видим људе. Изгледају ми као дрвеће које се креће.“

²⁵ Исус поново стави своје руке на његове очи. Човек је прогледао, вратио му се вид, и све је видео јасно.

²⁶ Исус га затим посла његовој кући рекавши му: „У село никако да ниси ушао!“

Петрова изјава о Исусу

²⁷ Исус и његови ученици одоше у села око Кесарије Филипове. На путу је упитао своје ученике: „Шта говоре људи: ко сам ја?“

²⁸ Они му одговорише: „Једни кажу да си Јован Крститељ, други да си Илија, а трећи, опет, да си један од пророка.“

²⁹ Исус их упита: „А шта ви кажете: ко сам ја?“ Петар одговори: „Ти си Христос.“

³⁰ Исус их је опоменуо да никоме не говоре о њему.

Исус говори о својој патњи и смрти

³¹ Тада је почео да их учи: „Син Човечији мора много да пропати. Њега ће одбацити старешине,

водећи свештеници и зналци Светог писма. Биће убијен, али ће васкрснути после три дана.“

³² Отворено им је говорио о томе. Тада му је пришао Петар и почео да га прекорева.

³³ Исус се окрену и, погледавши своје ученике, укори Петра: „Одлази од мене, Сатано, јер твоје умовање није Божије, већ људско.“

Цена следбеништва

³⁴ Исус је тада окупио народ и своје ученике и рекао им: „Ко хоће да иде за мном, нека се одрекне себе самог и нека узме свој крст, па нека ме следи.

³⁵ Јер, ко хоће да спасе свој живот, изгубиће га, а ко изгуби свој живот ради мене и Радосне вести, спасиће га.

³⁶ Шта вреди човеку да задобије и сав свет, а животу свом науди?

³⁷ Шта може човек дати у замену за свој живот?

³⁸ А ко се застиди мене и мојих речи пред овим прељубничким и грешним нараштајем, и Син Човечији ће се постидети њега када буде дошао у слави свога Оца и са светим анђелима.“

9

¹ Исус додаде: „Заиста вам кажем: међу онима који стоје овде има неких који неће искусити смрт док не виде да је Царство Божије дошло са силом.“

Преображење

² После шест дана Исус поведе са собом Петра, Јакова и Јована и одведе их на високу гору, где су били сами, те се преобрази пред њима.

³ Његова одећа постаде блистава, толико бела да је нико на земљи не би могао тако избелити.

⁴ Уто се пред њима појаве Илија и Мојсије, па су разговарали са Исусом.

⁵ Петар рече: „Учитељу, добро је за нас да смо овде! Да начинимо три сенице: једну теби, једну Мојсију и једну Илији.“

⁶ Петар није знао шта говори, јер су сва тројица била преплашена.

⁷ Тада се појавио један облак који их је заклонио, и зачуо се глас из облака: „Ово је Син мој вољени. Њега слушајте!“

⁸ У трену су се осврнули, али нису више видели никога, осим самога Исуса.

⁹ Док су силазили са горе, Исус им је заповедио да никоме не говоре шта су видели док Син Човечији не васкрсне из мртвих.

¹⁰ Они су га послушали, али су се међу собом питали шта значи „васкрснути из мртвих.“

¹¹ Тада они запиташе Исуса: „Зашто znalци Светог писма кажу да прво Илија треба да дође?“

¹² Он им одговори: „Заиста, прво ће доћи Илија и све обновити. Ипак, зашто пише у Писму да ће Син Човечији много пострадаати и бити одбачен?“

¹³ Али ја вам кажем да је Илија већ дошао, а они су учинили са њим шта су хтели, као што је написано за њега.“

Исус исцељује опседнутог дечака

¹⁴ Када су дошли к осталим ученицима, видели су много народа око њих и znalце Светог писма како расправљају с њима.

¹⁵ Чим је народ угледао Исуса, изненади се, па похрли к њему да га поздрави.

¹⁶ Исус упита ученике: „О чему то расправљате са њима?“

17 Неко из гомиле му одговори: „Учитељу, довео сам ти свога сина који не може да говори, јер је опседнут духом због кога је онемео.

18 Где год га дух зграби, обара га, те овај пени, шкргуће зубима и кочи се. Рекао сам твојим ученицима да га изгнају, али они нису могли.“

19 Исус им одговори: „О, неверни роде, докле ћу још бити са вама? Докле ћу вас још подносити? Доведите ми дечака!“

20 Доведоше дечака пред њега. Кад је дух угледао Исуса, одмах је спопао дечака грчевима. Дечак је пао на земљу и почео да се ваља, а пена му је ударила на уста.

21 Исус упита дечаковог оца: „Колико има времена како му се ово догађа?“

„Још од његовог детињства – одговори отац.

22 Зли дух га често баца у ватру и у воду да би га убио. Стога, смилуј се на нас и помози нам ако можеш.“

23 Исус му одговори на то: „Ако можеш? Све је могуће за онога који верује!“

24 Дечаков отац брже повика: „Верујем, али помози ми да надвладам своју неверу!“

25 Кад је Исус видео да се народ све брже окупља, заповеди нечистом духу: „Душе немости и глувила, заповедам ти: изађи из дечака и не улази више у њега!“

26 На то зли дух врисну, спопаде дечака силним трзајима и изађе из њега. Изгледало је као да је дечак мртав, те су многи рекли да је умро.

27 Међутим, Исус ухвати дечака за руку, подиже га и дечак устаде.

28 Касније, када је Исус ушао у кућу, његови ученици га упиташе насамо: „Зашто ми нисмо могли да истерамо злог духа?“

29 Исус им одговори: „Ова врста се не може изагнати ничим другим до молитвом.“

Исус поново наговештава своју смрт

30 Отишавши одатле пролазили су кроз Галилеју. Исус није хтео да ико сазна за то,

31 јер је поучавао своје ученике говорећи им: „Син Човечији ће бити предат људима у руке и они ће га убити, али ће он након три дана васкрснути.“

32 Но, они нису разумели те речи, али бојали су се да га питају о томе.

Ко је највећи?

33 Дошли су у Кафарнаум. Када су били у кући, упита Исус своје ученике: „О чему сте то путем расправљали?“

34 Ученици су ћутали, јер су путем расправљали ко је највећи међу њима.

35 Исус је затим сео и позвао Дванаесторицу. Рекао им је: „Ко хоће да буде први, нека себе сматра последњим и нека свима служи.“

36 Затим је узео једно дете и поставио га између њих, загрлио га и рекао им:

37 „Ко једно овакво дете прихвата у моје име, мене прихвата; а ко мене прихвата, не прихвата само мене, већ и онога који ме је послао.“

Ко није против нас, са нама је

38 Јован му рече: „Учитељу, видели смо једног човека како у твоје име истерује зле духове. Ми смо му то забранили, зато што не иде са нама.“

39 Исус им рече: „Немојте му бранити, јер нико ко чини чуда у моје име неће одмах говорити лоше о мени.

40 Јер, ко није против нас, за нас је.

41 Ко вас напоји чашом хладне воде зато што припадате Христу, заиста вам кажем: тај човек неће бити лишен своје награде.

Навођење на грех

42 А ко год наведе на грех једнога од *таквих* малих који верују у мене, томе би било боље да веже себи о врат тешки воденични камен и да се баци у море.

43 Ако те твоја рука наводи на грех, одсеци је. Боље ти је да си обогашен, те да уђеш у живот, него да са обе руке одеш у пакао, у неугасиви огањ.

44 Црв њихов тамо не умире и огањ се не гаси.

45 И ако те твоја нога наводи на грех, одсеци је. Боље ти је да си хром, те да уђеш у живот, него да са обе ноге будеш бачен у пакао.

46 Црв њихов тамо не умире и огањ се не гаси.

47 И ако те твоје око наводи на грех, ископај га. Боље ти је да уђеш у Царство Божије с једним оком, него да са оба ока будеш бачен у пакао.

48 Црв њихов тамо не умире и огањ се не гаси.

49 Јер ће свако од ових бити огњем посољен.

50 Со је добра; али ако со изгуби сланост, чиме ће јој се повратити сланост? Имајте соли у себи и мир међу собом.“

10

Неразрешивост брака

1 Исус оде оданде и дође у област Јудеје, с друге стране Јордана. Народ је поново наггнуо к њему, а он их је, по свом обичају, поучавао.

2 Тада му приступише неки фарисеји и упиташе га с намером да га искушају: „Да ли је допуштено човеку да се разведе од своје жене?“

³ Исус им на то одговори: „Шта вам је заповедио Мојсије?“

⁴ Они рекоше: „Мојсије је дозволио да човек напише потврду о разводу брака и да се разведе од жене.“

⁵ Исус им одговори: „Мојсије вам је написао ову заповест због тврдоће вашег срца.

⁶ Међутим, на почетку стварања света, Бог је створио мушко и женско.

⁷ Стога ће човек оставити свога оца и своју мајку, те се приљубити уз своју жену,

⁸ па ће двоје бити једно тело.’ Тако нису више двоје, него једно тело.

⁹ Дакле, што је Бог саставио, човек да не раставља!“

¹⁰ Када су се поново нашли у кући, ученици су поново упитали Исуса о овоме.

¹¹ Он им одговори: „Свако ко се разведе од своје жене и ожени другом, чини прељубу према својој жени.

¹² И ако се жена разведе од свога мужа, па се уда за другог, такође чини прељубу.“

Исус и деца

¹³ Неки људи су доносили Исусу малу децу да стави своје руке на њих, али су им ученици бранили.

¹⁴ Када је Исус то видео, наљутио се и рекао ученицима: „Пустите децу да долазе к мени; немојте их спречавати, јер таквима припада Царство Божије!

¹⁵ Заиста вам кажем, ко не прихвати Царство Божије као дете, никако не може ући у њега!“

¹⁶ Тада је загрлио децу и благосиљао их, полажући руке на њих.

Богати човек

¹⁷ Када се Исус поново нашао на путу, притрча један човек, паде пред њим на колена и упита га: „Добри

учитељу, шта треба да чиним да бих баштинио вечни живот?“

¹⁸ Исус му одговори: „Зашто ме називаш добрим*? Нико није добар осим самога Бога.

¹⁹ Заповести познајеш: 'Не убиј, не чини прељубе, не кради, не сведочи лажно, не закидај, поштуј оца свог и мајку своју.“

²⁰ Човек му на то одговори: „Учитељу, све сам то извршавао још од своје младости.“

²¹ Исус га је погледа са много љубави и рече му: „Још ти једно недостаје: иди и продај све што имаш, па подели то сиромасима и имаћеш благо на небесима. Онда дођи и следи ме.“

²² Човек се снужди на ове речи и оде жалостан, јер је имао велики иметак.

²³ Исус се окрену и рече својим ученицима: „Како ли је тешко имућнима да уђу у Царство Божије!“

²⁴ Ученици се запрепасте на ове његове речи. Но, Исус поново рече: „Децо, како је тешко ући у Царство Божије!

²⁵ Лакше је камили да прође кроз иглене уши, него богаташу да уђе у Царство Божије.“

²⁶ Ученици су, сада већ потпуно збуњени, питали један другог: „Па ко се онда може спасти?“

²⁷ Исус их погледа и рече: „За људе је то немогуће, али не за Бога; за Бога је све могуће.“

²⁸ Тада му Петар рече: „Ево, ми смо све оставили и кренули за тобом.“

* **10:18** Епитет добар користио се само за Бога. Исус поставља питање да би видео да ли човек има правилно разумевање Исусовог идентитета, односно, да је Исус Бог. Уколико га човек прихвата као Бога, он ће онда прихватити Исусов позив да распрода све што има и следи га.

²⁹ Исус одговори: „Заиста вам кажем, нема тога ко је оставио кућу, или браћу, или сестре, или мајку, или оца, или децу, или њиве ради мене и Радосне вести,

³⁰ који неће стоструко примити. Тај ће сада, у ово време, с прогонствима примити: куће, браћу, сестре, мајку, децу, и њиве, а у времену које долази *примиће* вечни живот.

³¹ Али ће многи први бити последњи, и последњи – први.“

Исус трећи пут најављује своју смрт

³² Исус и његови ученици су се, потом, успињали путем за Јерусалим. Док је Исус ишао испред њих, ученици су били збуњени, а они који су ишли за њима били су уплашени. Онда Исус поново поведе Дванаесторицу на страну и поче да им говори о ономе што треба да му се догоди:

³³ „Ево, пењемо се према Јерусалиму и Син Човечији ће бити предан водећим свештеницима и зналцима Светог писма, и они ће га осудити на смрт и изручити га незнабошцима,

³⁴ који ће му се наругати, испљувати га, ишибати и затим га погубити, али ће он трећег дана васкрснути.“

Неразумни захтев Јакова и Јована

³⁵ Тада су Јаков и Јован, синови Заведејеви, приступили Исусу рекавши му: „Учитељу, хтели бисмо да учиниш нешто за нас што те замолимо.“

³⁶ „Шта желите да учиним за вас?“ – упита их Исус.

³⁷ Они му рекоше: „Постави нас да седимо један здесна, а други слева, када будеш био у својој небеској слави.“

³⁸ Исус им одговори: „Не знате шта тражите. Можете ли пити чашу коју ћу ја испити? Можете ли примити крштење којим ћу се ја крстити?“

³⁹ „Можемо!“ – одговорише му они. Исус им узврати: „Чашу коју ћу ја испити, испићете и ви; крштење које ћу ја примити, примићете и ви.

⁴⁰ Али, ко ће седети мени здесна и слева, то ја нисам овлаштен да дам. То је за оне којима је то Бог наменио.“

⁴¹ Када су то чула остала десеторица, разљутише се на Јакова и Јована.

⁴² Исус их онда све дозвола и рече им: „Ви знате да они који важе за владаре, господаре народима и да их њихови великаши држе под влашћу.

⁴³ Али међу вама није тако! Него, ко хоће међу вама да буде велик, нека вам буде слуга,

⁴⁴ и ко хоће да буде први међу вама, нека свима буде слуга.

⁴⁵ Јер, Син Човечији није дошао да му служе, него да служи и да свој живот да као откупнину за многе.“

Исцељење слепог Вартимеја

⁴⁶ Дошли су у Јерихон. Кад су Исус и његови ученици излазили из Јерихона, пратило их је велико мноштво. Ту крај пута је седео и просио један слепи човек по имену Вартимеј, син неког Тимеја.

⁴⁷ Кад је чуо да пролази Исус из Назарета, почео је да виче: „Исусе, Сине Давидов, смилуј ми се!“

⁴⁸ Многи су га опомињали да престане, али је он још гласније запомагао: „Сине Давидов, смилуј ми се!“

⁴⁹ Исус се заустави и рече: „Позовите га овамо!“

Позвали су слепог човека бодрећи га: „Храбро, устани! Он те зове!“

⁵⁰ Он збаци огртач са себе па скочи на ноге и ступи пред Исуса.

⁵¹ Исус га упита: „Шта хоћеш да ти учиним?“

Слепи човек одговори: „Учитељу, хоћу да прогледам.“

⁵² „Иди! – рече му Исус. Твоја вера те је исцелила.“ Човек је истог часа прогледао и кренуо путем за Исусом.

Исусова служба у Јерусалиму

11

Исус улази у Јерусалим на магарцу

¹ А када су се приближили Јерусалиму, код Витфаге и Витаније према Маслинској гори, Исус посла двојицу својих ученика.

² Рекао им је: „Идите у село које је пред вама. Чим уђете у њега, наћи ћете привезано магаре које још нико није јахао. Одвежите га и доведите.

³ А ако вам ко што каже: 'Зашто то радите?', ви му реците: 'Господу је потребно. Одмах ће га вратити.'“

⁴ Они оду и нађу магаре привезано код врата напољу на улици, и одвежу га.

⁵ Неки људи који су ту стајали упитали су их: „Зашто одвезујете магаре?“

⁶ Они су им одговорили онако како им је Исус рекао, па су их ови пустили.

⁷ Затим су довели Исусу магаре. Пребацили су своје огртаче преко животиње, па је Исус сео на њу.

⁸ Многи су простирали своје огртаче по путу, а други зелено грање које су насекли по пољима.

⁹ Људи који су ишли испред Исуса узвикивали су: „Осана! Благословен онај који долази у име Господње!

¹⁰ Благословено било наступајуће царство нашега оца Давида!

Осана на висини!“

¹¹ По уласку у Јерусалим, Исус је дошао у храм и тамо све разгледао. Како је било већ доста касно, отишао је са Дванаесторицом до Витаније.

Исус проклиње смокву

¹² Следећег дана, када су одлазили из Витаније, Исус је огладнео.

¹³ Издалека је спазио једну лиснату смокву, па је дошао до ње не би ли пронашао неки плод на њој. Али када је пришао, није нашао ништа осим лишћа, јер још није било време када смокве рађају.

¹⁴ Исус рече смокви: „Нека нико више не једе од твога плода за сва времена!“ Његови ученици су то слушали.

Исус чисти храм

¹⁵ Дошли су у Јерусалим. А Исус уђе у храм и поче да истерује оне који су продавали и куповали у храму. Испревртао је столове мењачима новца и тезге продавцима голубова.

¹⁶ Никоме није допуштао да пронесе нешто кроз храм.

¹⁷ Учио их је: „Није ли написано: 'Мој Дом ће се звати „Дом за молитву свим народима“'? А ви сте од њега направили разбојничку пећину!“

¹⁸ Кад су водећи свештеници и znalци Светог писма чули за то, гледали су како да убију Исуса. Наиме, бојали су га се, јер је народ био задивљен његовим учењем.

¹⁹ Увече су Исус и његови ученици изашли из града.

Поука о смокви

²⁰ Кад су следећег јутра пролазили поред оне смокве, опазили су да се она из корена сасушила.

²¹ Петар се тада присетио и рекао: „Види, учитељу, осушила се она смоква коју си проклео.“

²² Исус им одговори: „Поуздајте се у Бога!

²³ Заиста вам кажем, ко год каже овој гори: 'Дигни се и баци се у море!' и не посумња у срцу, него верује да ће се то што је рекао заиста догодити – тако ће и бити.

²⁴ Због тога вам кажем: све што у молитви затражите, верујте да сте примили, и добићете.

²⁵ А кад стојите и молите се, праштајте ако шта имате против кога, да би и Отац ваш који је на небесима опростио вама ваше преступе.

²⁶ Ако ви не опраштате другима, ни Отац ваш небески неће опростити вама ваше преступе.“*

Исусова власт

²⁷ Поново су дошли у Јерусалим. Док је ходао храмом, приђоше му водећи свештеници, znalци Светог писма и старешине,

²⁸ па га упиташе: „У чије име чиниш ово? Ко те је овластио да чиниш овакве ствари?“

²⁹ Исус им одговори: „Поставићу и ја вама једно питање и ако ми одговорите, одговорићу и ја вама одакле ми власт да чиним ова дела.

³⁰ Одакле је Јован добио право да крштава? С неба или од људи? Одговорите ми!“

³¹ Они су умовали међу собом и говорили: „Ако кажемо 'од Бога', рећи ће нам: 'Зашто му онда нисте веровали?'

³² А шта ако кажемо да је од човека?“ Ипак, бојали су се народа, јер су сви били убеђени да је Јован заиста био пророк.

* **11:26** Овај стих се не налази у најстаријим манускриптим.

³³ Они одговорише Исусу: „Не знамо.“

Исус им одговори: „Ни ја вама нећу рећи у чије име чиним ово.“

12

Прича о злим виноградарима

¹ Исус поче да им говори у причама: „Био неки човек који је посадио виноград, оградио га оградом, ископао у њему јаму за муљање грозђа, и саградио кулу. Онда је виноград изнајмио виноградарима и отпутовао.

² У време бербе је послао једног слугу виноградарима да узме од њих део виноградског рода.

³ Но, виноградарии ухвате слугу, претуку га и празних руку га врате.

⁴ Власник пошаље виноградарима другог слугу, али они овоме разбију главу и наругају му се.

⁵ Власник посла и трећег слугу, али овога убише. Тако би и са многим другима: једне претукоше, а друге побише.

⁶ Власник је имао још и вољеног сина. На крају је послао и њега говорећи: 'Мог сина ће поштовати.'

⁷ Али виноградарии рекоше један другоме: 'Ово је наследник. Хајде да га убијемо, па ће наследство бити наше!'

⁸ Виноградарии га ухвате и убију, и мрвог га избаце изван винограда.

⁹ Шта ће предузети власник винограда? Доћи ће и погубити те виноградаре, а виноград ће дати другима.

¹⁰ Зар не читате у Писму:
'Камен што су зидари одбацили,
постаде камен угаони;

11 од Господа ово беше
и то је дивно у нашим очима’?“

12 Они су онда гледали да га ухвате, али су се бојали
народа, јер су знали да је Исус испричао причу због
њих. Стога су га оставили и отишли.

Плаћање пореза

13 Затим су ови послали Исусу неке од фарисеја и
иродовце да га ухвате у речи.

14 Дошли су и рекли му: „Учитељу, знамо да
говориш истину и да по истини учиш о путу Божијем,
да никоме не угађаш, јер не правиш разлике међу
људима, него по истини учиш Божијем путу. Да ли
је допуштено давати порез цару или не? Треба ли да
дајемо или не?“

15 Али Исус је прозрео њихову дволичност, па им
је рекао: „Зашто ме искушавате? Донесите ми један
сребрњак да га погледам.“

16 Они донесоше. Исус их упита: „Чији је ово лик и
натпис?“

Они одговоре: „Царев.“*

17 Исус им рече: „Онда дајте цару цареву, а Богу
Божије.“

И дивили су му се.

О васкрсењу мртвих

18 Тада су садукееји, који говоре да нема васкрсења,
приступили Исусу са питањем:

19 „Учитељу, Мојсије нам је написао: ’Ако неки
човек умре и иза себе остави жену, а нема деце,
онда нека се његов брат ожени удовицом и подигне
потомство своме брату.’

20 Било тако седморо браће. Први се ожени, али
умре не оставивши за собом потомства.

* 12:16 Мисли се на цезара, то јест римског цара.

²¹ Онда други брат ожени удовицу, али и он умре не оставивши потомства за собом. Исто је било и са трећим братом.

²² Углавном, ниједан од ове седморице није оставио потомство за собом. На крају умре и жена.

²³ Кад приликом васкрсења буду васкрсли, коме ће припасти жена, будући да су седморица била њоме ожењена?“

²⁴ Исус им рече: „Нисте ли у заблуди, због тога што не познајете ни Писмо ни силу Божију?

²⁵ Јер, кад мртви буду васкрсли, неће се ни женити ни удавати, него ће бити као анђели на небесима.

²⁶ А што се тиче васкрсења мртвих, зар нисте читали у Мојсијевој књизи, где се говори о грму који не сагорева? Ту је Бог рекао Мојсију: ’Ја сам Бог Аврахамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев.’

²⁷ Он није Бог мртвих, него живих. Ви се грдно варате!“

Највећа заповест

²⁸ Тада је пришао један од зналаца Светога писма који је слушао како расправљају. Видевши да им је Исус добро одговорио, упитао га је: „Која Божија заповест је важнија од свих других?“

²⁹ Исус му одговори: „Најважнија је: ’Чуј, Израилу! Господ, Бог наш, једини је Господ.

³⁰ Зато, воли Господа, Бога свога, свим срцем својим, свом душом својом, свим умом својим и свом снагом својом.’

³¹ А друга заповест је:

’Воли ближњега свога као самога себе.’

Ниједна друга заповест није важнија од ових двеју.“

³² Рече му зналац Светог писма: „Тако је, учитељу. Истина је то што си рекао да је он једини Бог и да осим њега нема другог Бога,

³³ те да Бога треба волети свим својим срцем, свим својим разумом и свом својом снагом, као и да треба волети ближњег свог као самога себе. То је важније од свих жртава свеспалница и других жртава.“

³⁴ Исус је видео да је човек разумно одговорио, па му је рекао: „Ниси далеко од Царства Божијег.“ После овога се нико више није усуђивао да га запита штогод.

Христос – Давидов Син и Господ

³⁵ Кад је једном приликом Исус поучавао у храму, запитао је присутне: „Како то да зналци Светог писма говоре да ће Христос бити Давидов Син?

³⁶ Наиме, сам Давид је, посредством Светога Духа, рекао:

‘Рече Господ Господу моме:

„Седи мени с моје десне стране,
док душмане не положим твоје,

за твоје ноге подножје да буду.“

³⁷ Ако га сам Давид назива Господом, како онда може да буде његов син?“

Многи народ га је радо слушао.

Упозорење против зналаца Светог писма

³⁸ Излажући своје учење, рекао је: „Чувајте се зналаца Светог писма. Они воле да иду у дугачким одорама, и да их народ са уважавањем поздравља по трговима.

³⁹ Бирају прва седишта у синагогама и прочеља на гозбама.

⁴⁰ Они осиромашују удовичке куће, и то под изговором дугих молитава. Зато ће бити строже осуђени.“

Удовичин прилог

⁴¹ Исус је сео у храму код ковчега за прилоге и посматрао народ како убацује новац у храмску благајну. Многи богати људи су стављали много новца.

⁴² Онда дође једна сиромашна удовица и убади два мала бакарна новчића,[†] што је око један динар.

⁴³ Исус позва своје ученике и рече им: „Заиста вам кажем да је ова сиромашна удовица ставила у ковчег више од свих других,

⁴⁴ јер су сви дали прилоге од свог изобиља, а она је од своје неимаштине ставила све што је имала, сав свој иметак.“

13

Пророштво о разорењу храма

¹ Док је Исус излазио из храма, рече му један од његових ученика: „Учитељу, погледај ово дивно камење! Како су предивне ове грађевине!“

² Исус му одговори: „Видиш ли ове велике грађевине? Неће овде остати ни камен на камену, који се неће порушити.“

³ Када је Исус седео на Маслинској гори, насупрот храму, упитају га насамо Петар, Јаков, Јован и Андрија:

⁴ „Реци нам, када ће се ово догодити и шта ће бити знак да је дошао крај свему овоме?“

⁵ Исус поче да им говори: „Пазите да вас ко не заведе!“

⁶ Многи ће доћи у моје име говорећи: 'Ја сам тај!' те ће многе завести.

[†] **12:42** У изворном тексту *две лепте*, то јест два новчића веома мале вредности.

⁷ А када чујете да се воде ратови и да се шире гласине о предстојећим ратовима, не плашите се, јер све то мора да се догоди, али то још није крај.

⁸ Подићи ће се народ на народ и царство на царство; биће земљотреса по разним местима и глади. Ово је тек почетак невоља.

⁹ Али ви пазите: предаваће вас судовима и тући по синагогама. Изводиће вас пред намеснике и цареве ради мене, да сведочите.

¹⁰ Прво треба да се Радосна вест објави свим народима.

¹¹ А кад вас одведу и предају на суд, немојте се унапред бринути шта ћете рећи, него говорите оно што ће вам се тог часа дати, јер нећете ви говорити него Свети Дух кроз вас.

¹² Брат ће брата предати да се погуби и отац своје дете, устаће деца на своје родитеље и убијаће их.

¹³ Сви ће вас мрзети ради мог имена, али ко истраје до краја, биће спасен.

¹⁴ А кад видите да 'страшно богохулство' стоји где не треба – ко чита нека разуме! – тада становници Јудеје нека беже у брда.

¹⁵ Ко се нађе на крову нека не силази и не улази у кућу да узме што из куће,

¹⁶ и ко се нађе у пољу нека се не враћа да узме свој огртач.

¹⁷ Јао трудницама и дојиљама у те дане!

¹⁸ Молите се да се то не догоди у зиму,

¹⁹ јер ће у те дане настати таква невоља какве није било од почетка створења, које је Бог створио, па до данас, нити ће је више бити.

²⁰ И да Господ није одлучио да скрати број тих дана, нико се не би спасао; али због изабраних, оних које је изабрао, он ће скратити број тих дана.

21 Ако вам тада неко каже: 'Ево, Христос је овде!' или 'Ено га тамо!', не верујте!

22 Јер ће се појавити лажни Христоси и лажни пророци и учиниће знакове и чуда, да заведу, ако је могуће, и изабране.

23 Али ви пазите; све сам вам унапред казао.

Долазак Сина Човечијег

24 Али у те дане после те невоље:
'сунце ће потамнети,

а месец неће више светлети;

25 звезде ће са неба падати,
и силе се небеске уздрмати.'

26 Тада ће угледати Сина Човечијег како долази на облацима са великом силом и славом.

27 Он ће онда послати анђеле и сабраће изабране са четири стране света, са краја земље до краја неба.

Поука о смокви

28 Поучите се на примеру смокве. Када њена грана омекша и лишће потера, тада знате да је лето на прагу.

29 Тако и ви, кад видите да се то дешава, знајте да је он близу, пред вратима.

30 Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи док се све ово не догоди.

31 Небо и земља ће проћи, али моје речи неће проћи.

Незнани дан и час

32 А који је то дан и час, то нико не зна, ни анђели на небу, па ни сам Син, већ само Отац.

33 Пазите и бдите, јер не знате када је то време.

34 То је као када неки човек крене на пут, а кућу преда на управу слугама. Затим свакоме одреди његово задужење, а вратару заповеди да чува стражу.

³⁵ Бдите, стога, јер не знате када Господар куће долази: да ли увече или у поноћ; да ли кад први петлови закукуричу или ујутро,

³⁶ да вас, ако изненада дође, не затекне да спавате.

³⁷ А што вама говорим, свима говорим: бдите!“

14

Верске вође планирају да убију Исуса

¹ Било је још два дана до празника Пасхе и Бесквасних хлебова. Водећи свештеници и зналци Светог писма гледали су како да Исуса на превару ухвате и убију.

² Али рекоше: „Само да не буде на празник, да се народ не би побунио.“

Жена помазује Исуса миришљавим уљем

³ Кад је боравио у Витанији и седео за столом у кући Симона губавца, дође нека жена с посудом од алабастра са скупоценим мирисним уљем од правог нарда. Разбила је посуду и излила уље на Исусову главу.

⁴ Неки од ученика су негодовали, говорећи међу собом: „Зашто се ово мирисно уље тако немилице расипа?“

⁵ То уље је могло да се прода за више од три стотине сребрњака и да се да сиромасима.“ Зато су је прекорили.

⁶ Али Исус рече: „Оставите је! Зашто јој стварате непријатности? Она ми је учинила добро дело.

⁷ Јер сиромаше ћете увек имати са собом, те им можете исказивати добра дела кад год хоћете, а мене нећете имати увек.

⁸ Она је учинила што је могла; изливши мирисно уље на мене, унапред је припремила моје тело за погреб.

⁹ Заиста вам кажем, где год се широм света буде проповедала Радосна вест, рећи ће се и ово што је она учинила, за сећање на њу.“

Јудина издаја

¹⁰ Јуда Искарот, један од Дванаесторице, оде водећим свештеницима да им изда Исуса.

¹¹ Они су се обрадовали када су то чули, па су му обећали да ће му дати новац. Јуда је од тада тражио згодну прилику да изда Исуса.

Пасхална вечера

¹² А на први дан празника Бесквасних хлебова, када се клало пасхално јагње, ученици рекоше Исусу: „Где желиш да одемо, да ти припремимо и да једеш пасхалну вечеру?“

¹³ Исус посла два своја ученика и рече им: „Идите у град. Тамо ће вас срести човек који носи крчаг с водом. Ви пођите за њим,

¹⁴ па у коју кућу уђе, ви реците власнику куће: ’Учитељ пита: „Где је гостинска соба у којој ћу са својим ученицима јести пасхалну вечеру?“’

¹⁵ Он ће вам показати велику собу на спрату, опремљену и уређену. Тамо нам припремите вечеру.“

¹⁶ Ученици крену и дођу у град. Тамо су нашли све онако како им је Исус рекао, те припреме за Пасху.

Вечера Господња

¹⁷ Увече је Исус дошао са Дванаесторицом.

¹⁸ Док су вечерали, Исус рече: „Заиста вам кажем да ће ме издати један од вас који једете са мном.“

19 Они почеше да се жалосте и да га питају: „Да нисам ја тај?“

20 А Исус им одговори: „То је један од Дванаесторице, који умаче са мношћу хлеб у зделу.

21 Додуше, Син Човечији одлази у *смрт* као што је у Светом писму написано за њега, али тешко оном човеку који га издаје! Том човеку би било боље да се није ни родио.“

22 Док су јели, Исус узео хлеб, изрече благослов, разломи га и даде им. Рекао је: „Узмите, ово је моје тело.“

23 Затим је узео чашу, захвалио Богу, пружио им је, па су сви пили из ње.

24 Рекао им је: „Ово је крв моја, крв савеза, која се пролива за многе.

25 Заиста вам кажем: нећу више пити вина од рода лозе, до онога дана када ћу пити ново вино у Царству Божијем.“

26 Затим су отпевали хвалоспеве и запутили се ка Маслинској гори.

Наговештај Петровог одрицања

27 Исус им рече: „Сви ћете се ви окренути од мене, јер је написано:

’Ударићу пастира,
и овце ће се разбежати.’

28 Али када васкрснем, отићи ћу пре вас у Галилеју.“

29 Петар му рече: „Ако се и сви окрену од тебе, ја нећу.“

30 А Исус му рече: „Заиста ти кажем да ћеш ме се ти три пута одрећи данас, још ове ноћи, и то пре но што се петао два пута огласи.“

31 Но Петар је још упорније тврдио: „Нећу те се одрећи, чак и ако треба да умрем са тобом!“ Тако су рекли и сви ученици.

Молитва у Гетсиманији

³² Дошли су на место које се зове Гетсиманија. Исус рече својим ученицима: „Седите овде док се помолим.“

³³ Са собом је повео Петра, Јакова и Јована и тада су га обузели дубоки немир и тескоба.

³⁴ Тада им рече: „Душа ми је насмрт тужна. Останите овде и бдите.“

³⁵ Онда је отишао мало даље, па је пао на земљу и молио се да га, ако је могуће, мимоиђе час *страдања*.

³⁶ Говорио је: „Ава, Оче, теби је све могуће. Уклони ову чашу *страдања* од мене! Али нека не буде како ја хоћу, него како ти хоћеш.“

³⁷ Када се вратио к ученицима, нашао их је како спавају. Зато је рекао Петру: „Симоне, спаваш? Зар ниси ни један сат могао да пробдиш?

³⁸ Бдите и молите се да не паднете у искушење; дух је, наиме, вољан, али је тело слабо.“

³⁹ Затим је поново отишао и помолио се истим речима.

⁴⁰ Кад се вратио, поново их је затекао како спавају, јер су им се очи склапале. Нису знали шта да му одговоре.

⁴¹ Кад је Исус дошао трећи пут, рекао им је: „Стално спавате и почивате. Доста! Дошао је час! Ево, Син Човечији ће бити предат у руке грешницима.

⁴² Устаните! Хајдемо! Ево, приближио се мој издајник.“

Исуса хватају

⁴³ Док је Исус још говорио, дође Јуда, један од Дванаесторице, и са њим руља са мачевима и тољагама. Њих су послали водећи свештеници, зналци Светог писма и старешине.

44 Исусов издајник им је дао знак: „Кога пољубим, тај је. Ухватите га и одведите под стражом!“

45 Он одмах приђе и рече: „Учитељу!“ И пољуби га.

46 Тада навалише на Исуса и ухватише га.

47 Један од Исусових ученика, који је ту стајао, потегао је мач, ударио Првосвештениковог слугу и одсекао му ухо.

48 Исус им рече: „Зар сам ја одметник, па сте са мачевима и тољагама изашли да ме ухватите?“

49 Сваки дан сам проводио са вама у храму и поучавао, и нисте ме ухватили. Али тако треба да се испуне речи Писма.“

50 Тада су га сви ученици оставили и побегли.

51 Ту је био и неки младић, Исусов следбеник, који је био огрнут само платном.

52 Њега су ухватили, али је он оставио платно и побегао го.

Пред Великим већем

53 Исуса су одвели Првосвештенику, а тамо су се окупили и сви водећи свештеници, старешине и зналци Светог писма.

54 Петар га је пратио издалека до Првосвештениковог двора, где је сео са стражарима и грејао се код ватре.

55 Тада су водећи свештеници и цело Велико веће тражили доказ против Исуса да би га погубили, али нису нашли ништа.

56 Наиме, многи су лажно сведочили против њега, али се сведочења нису подударала.

57 Онда су устали неки и лажно сведочили против Исуса, говорећи:

58 „Чули смо да је он рекао: 'Срушићу овај храм саграђен људском руком и за три дана подићи други који неће бити саграђен људском руком.'“

59 Али ни овде се њихова сведочења нису подударала.

60 Тада је Првосвештеник устао пред свима и упитао Исуса: „Зар ништа не одговараш на то што ови сведоче против тебе?“

61 Али Исус је ћутао и није ништа одговорио.

Првосвештеник га поново упита: „Јеси ли ти Христос, Син Бога благословенога?“

62 „Јесам – одговори Исус. А ви ћете видети Сина Човечијег како седи с десне стране Свесилнога и долази на облацима небеским.“

63 На то Првосвештеник раздера своју одећу и рече: „Зар су нам потребни други сведоци?“

64 Чули сте богохуљење! Како вам се то чини?“

Сви су пресудили да је заслужио смрт.

65 Тада су неки почели да пљују на њега и да му покривају лице, да га ударају песницама и говоре му: „Прореци!“ Стражари су га такође шамарали.

Петар се одриче Исуса Христа

66 Док је Петар био у дворишту, дошла је једна од Првосвештеникових слушкиња.

67 Када је спазила Петра како се греје, погледала га је и рекла:

„И ти си био са Исусом из Назарета!“

68 Но, он то порече: „Нити знам, нити разумем о чему говориш!“ Рекавши то изађе у предворје. Уто се огласи петао.

69 Међутим, слушкиња је и тамо опазила Петра, па је опет почела да говори онима што су ту стајали: „И овај је један од њих!“

70 Али Петар је и даље то порицао.

Мало касније су му и други рекли: „Заиста, и ти си један од њих, јер си Галилејац!“

⁷¹ Петар стаде да се проклиње и заклиње: „Не познајем тог човека о коме говорите!“

⁷² Уто се огласи петао по други пут. Петар се тада сетио Исусових речи: „Пре него што се петао два пута огласи, трипут ћеш ме се одрећи.“ И он стаде да плаче.

15

Јудејско веће осуђује Исуса

¹ А чим је свануло, донесоше одлуку водећи свештеници са старешинама, зналцима Светог писма и целим Великим већем. Свезали су Исуса и изручили га Пилату.

Исус пред Пилатом

² Пилат га упита: „Јеси ли ти Цар јудејски?“ Исус му одговори:

„Ти то кажеш.“

³ Водећи свештеници оптуживали су га за многе ствари.

⁴ Пилат поново запита Исуса: „Зар немаш ништа да одговориш? Гледај за шта те све оптужују!“

⁵ Исус није ништа одговорио, тако да се Пилат чудило.

Исуса осуђују на смрт

⁶ Пилат је за сваки празник ослобађао једног затвореника кога је народ тражио.

⁷ У оковима је тада био неки Варава, заједно са побуњеницима који су у буни починили убиство.

⁸ Народ је дошао и тражио од Пилата да им учини оно што је обичавао да чини.

⁹ Он их је упитао: „Хоћете ли да вам ослободим Цара јудејског?“

¹⁰ Знао је, наиме, да су му водећи свештеници предали Исуса из зависти.

¹¹ Међутим, водећи свештеници подговорише народ да траже да им радије ослободи Вараву.

¹² Пилат их је поново упитао: „Шта да учиним са оним кога називате Царем јудејским?“

¹³ А они повикаше: „Разапни га!“

¹⁴ Међутим, Пилат им рече: „А какво је зло учинио?“ Но они су још гласније повикали: „Разапни га!“

¹⁵ Желећи да удовољи народу, Пилат је ослободио Вараву, а Исуса је предао да га избичују и да га разапну на крст.

Војници се ругају Исусу

¹⁶ Војници су га, потом, одвели у унутрашње двориште палате, то јест у преторијум, и окупили целу чету.

¹⁷ Заогрнули су Исуса скерлетним огртачем, оплели трнов венац и ставили му на главу.

¹⁸ Онда су почели да га поздрављају: „Здраво, Царе јудејски!“

¹⁹ Ударали су га трском по глави, пљували га и клањали му се пригибајући колена.

²⁰ Када су му се наругали, скинули су са њега скерлетни огртач, обукли му његову одећу, и одвели га да га разапну.

Исуса одводе

²¹ Неки човек по имену Симон из Кирина, отац Александров и Руфов, пролазио је туда враћајући се са поља. Њега су натерали да му понесе крст.

²² Исуса су одвели на место које се зове *Голгота*, што у преводу значи „Место лобање“.

²³ Нудили су му вино помешано са смирном, али је он то одбио.

²⁴ Затим су га разапели, а његову одећу су поделили међу собом бацајући коцку за њу, да се види ко ће шта узети.

Исус је разапет на крсту

²⁵ Било је девет сати ујутро када су га разапели.

²⁶ Ту је био и натпис на којем је писала његова кривица: „Цар јудејски“.

²⁷ Са њим су разапели и два одметника, једног с његове десне стране, а другог с леве стране.

²⁸ Тиме се испунило оно што је записано у Светом писму: „У злочинце га убројише.“*

²⁹ Пролазници су га вређали и климали својим главама, говорећи: „Уа, ти што рушиш храм и за три дана га подижеш,

³⁰ спаси самога себе, па сиђи с крста!“

³¹ Слично су му се ругали и водећи свештеници са зналцима Светог писма. Говорили су међу собом: „Друге је спасао, а не може да спасе самог себе!

³² Христос, израиљски Цар! Нека сиђе сад с крста, да видимо и поверујемо!“ Тако су га вређали и они који су били разапети са њим.

Исусова смрт

³³ У подне наста тама по свој земљи, све до три сата.

³⁴ Око три сата поподне, Исус врло гласно повика: „Елои, Елои, лема савахтани?!“, што у преводу значи: „Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?!“

* **15:28** Овај стих не постоји у најстаријим рукописима. Иса 53,12 (Лк 22,37).

³⁵ А неки који су ту стајали, чули су ово, па су рекли: „Види, дозива Илију!“

³⁶ Један човек је отрчао и натопио сунђер киселим вином, па га је натакао на трску и нудио Исусу да пије, говорећи: „Чекајте да видимо хоће ли доћи Илија да га скине са *крста*!“

³⁷ А Исус врло гласно повика и издахну.

³⁸ Храмска завеса се расцепи на двоје од горе до доле.

³⁹ А римски капетан који је стајао насупрот њега, видевши како је Исус издахнуо, рече: „Овај човек је заиста био Божији Син!“

⁴⁰ Ту су биле и неке жене које су посматрале издалека. Међу њима су биле Марија Магдалена и Марија, мајка Јакова Млађег и Јосије, и Салома.

⁴¹ Оне су га пратиле и бринуле се о њему док је био у Галилеји. Ту су биле и многе друге жене које су с њим дошле у Јерусалим.

Исусова сахрана

⁴² Дошло је вече. Пошто је био дан Припреме, то јест, дан уочи суботе,

⁴³ Јосиф из Ариматеје, угледни члан *Великог* већа, који је очекивао Царство Божије, одважи се, дође пред Пилата и затражи од њега Исусово тело.

⁴⁴ Пилату је било чудно да је Исус већ умро, па је позвао капетана и упитао га колико дуго је Исус мртав.

⁴⁵ Када га је капетан упознао са стањем, Пилат је дао мртво тело Јосифу.

⁴⁶ Јосиф је купио ланено платно, скинуо тело са *крста*, умотао га у платно и положио у гробницу која је била усечена у стени. Онда је навалио камен на улаз у гробницу.

⁴⁷ Марија Магдалена и Марија, мајка Јосијина, су виделе место где је Исус био сахрањен.

16

Исусово васкрсење

¹ Кад је прошла субота, Марија Магдалена, и Марија, мајка Јаковљева, и Салома, купише мирисе да би отишле и помазале Исусово тело.

² А у недељу, рано ујутро, чим је изашло сунце, дођоше до гроба,

³ па рекоше једна другој: „Ко ће нам откотрљати камен с врата гроба?“

⁴ Када су погледале, виделе су да је камен већ откотрљан. А камен је био веома велики.

⁵ Ушавши у гроб, угледале су неког младића обученог у белу одећу, како седи с десне стране. Жене претрнуше.

⁶ Али он им рече: „Не бојте се! Ви тражите Исуса Назарећанина кога су разапели. Он није овде, васкрсао је. Ево, ово је место где је био положен.

⁷ Него, идите и реците његовим ученицима и Петру да он иде пред вама у Галилеју; онде ћете га видети, баш као што вам је рекао.“

⁸ Оне изађоше из гроба и побегоше, јер су биле ван себе од страха. Никоме нису ништа рекле, јер су биле уплашене.

Исус се јавља Марији из Магдале

⁹ Рано у недељу, када је Исус васкрсао, јавио се прво Марији из Магдале, из које је био истерао седам злих духова.

¹⁰ Она је отишла и рекла то онима који су некад били са њим, а сада су туговали и оплакивали га.

¹¹ Кад су чули да је жив и да га је она видела, нису поверовали.

Исус се јавља двојици ученика на путу

¹² После тога, Исус се јави у другом обличју двојици ученика на путу према селу.

¹³ Они оду, те јаве осталима, али ни њима нису веровали.

Исус се јавља ученицима међу којима је и Тома

¹⁴ Касније се јавио и Једанаесторици, док су били на обеду. Укорио их је због њиховог неверовања и тврдоглавости, зато што нису поверовали онима који су га видели васкрслог.

Велико послање

¹⁵ Онда им рече: „Идите по свему свету и објавите Радосну вест свим људима.

¹⁶ Ко поверује и крсти се, биће спасен, а ко не поверује, биће осуђен.

¹⁷ Ово су знаци који ће пратити оне који верују: у моје име изгониће зле духове; говориће новим језицима;

¹⁸ змије ће подизати рукама, а ако попију што смртоносно, неће им нашкодити; полагаће руке на болеснике и они ће оздрављати.“

Исусово вазнесење

¹⁹ Кад је све то изрекао, Господ Исус је био вазнет на небо, где је сео Богу с десне стране.

²⁰ А они су отишли и проповедали свуда. Господ им је помагао и преко њих потврђивао своју реч знацима који су је пратили.

Biblica® Нови српски превод, слободна права
The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open
New Serbian Translation Cyrillic 2017

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на www.biblica.com и open.bible.”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248